

Ježíš, kříž a následování

1. čtení: Mt 16,13-23

kázání: Lk 9,23-27 Lukáš 9:23 Všem pak řekl: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej. Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří? Kdo se stydí za mne a za má slova, za toho se bude stydět Syn člověka, až přijde v slávě své i Otcově a svatých andělů. Říkám vám po pravdě: Někteří z těch, kdo tu stojí, neokusí smrti, dokud nespatri království Boží."

Bratři a sestry

To jsou silná Ježíšova slova..a ne jednoduchá. Můžeme z nich čerpat naději a víru do toho skutečného života nebo jsou to jen věci k přemýšlení teď tady mezi zdmi kostela?

Jak se máte? Doufám, že nejsem sám, kdo tuhle otázku slyší až příliš často. Jak se máš? Co na to odpovědět? Končí prázdniny, je po výletech a dovolených, bylo to hezké i těžké, tak jak se máte? A jak se máš, když do toho počítáš i to všechno, co prožíváš a o čem ostatní nevědí? To je vlastně taky dost těžká otázka. Má se mluvit o tom hezkém nebo o tom těžkém a nepříjemném? JAK SE MÁŠ? Jak máš sám sebe? Jak zrovna máš svůj život? A nebo: Jak se má Tvoje duše? V jazyku Bible je duše to samé co život. Víte, ta obyčejná otázka: Jak se máš? vlastně souvisí s tím, kdo jsi. A v čem je tvůj život.

My věřící, aspoň tady v kostele, vyznáváme, že náš život nějak souvisí s Pánem Ježíšem Kristem Doufám, že to tak je. A když teda chci mluvit o sobě, jak se mám, jak mám svůj život, musím mluvit o Bohu, musím mluvit o Ježíši. Jak se máš? Jak máš svůj život? Jak se má Tvoje duše? Křesťane?

A rázem jsou ta Ježíšova slova velice na místě. S Tvým životem souvisí to, kdo jsi a kdo je ten Ježíš? O tom jsme slyšeli v prvním čtení. Ježíš se ptá: Za koho mě lidé považují? Kým pro ně jsem? Když jim říkám všechna ta slova o milujícím a odpouštějícím Bohu a o naději pro jejich životy, kdo si myslí, že su, že takhle mluvím? Někdo jako Jan Křtitel? Eliáš? Prorok? Prostě někdo moc důležitéj, o kterým se mluví ve Starém Zákoně. Hmm. Tak jo. A za koho mě považujete Vy, kteří jste se mnou? A slavné Petrovo vyznání u Cesareje Filipovy: Ty jsi Mesiáš. Řecky: Kristus. Česky: Pomazaný. To je, co? To je vyznání. Taky ho říkáme. Vždycky, když řekneme: Ježíš Kristus, říkáme tím to samé, co tehdy Petr. A stejně jako Petr, ani my tomu úplně nerozumíme. Pomazaný. Pomazaný - ale kdo? Co to znamená to Mesiáš? Kristus, Pomazaný? Jakoby tam chyběla ještě jedna otázka. Jakoby se učedníci měli zeptat Ježíše: A za koho se teda považuješ Ty sám? Co to teda pro tebe znamená, že jsi Mesiáš? Učedníci se asi zapoměli zeptat. A Ježíš jim to přece řekne. „Od té doby začal Ježíš ukazovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen.“ Tak tohle. Tohle je ten náš Ježíš, tohle znamená, že je Mesiáš. Že si to pěkně odskáče. A že to mesiášství nebude vůbec příjemné. A že u toho bude taky kříž.

A pak začne mluvit o nás: Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne. Tohle už je přímo o nás. Věříme v toho Ježíše Krista a teď jde o to, co s tím. K čemu že ta víra a to následování má vlastně být.

Zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mě. Tak tohle. Tohle prý má být náš život, to naše následování, ta naše víra. Zapírám sám sebe, nesu každý den svůj kříž a následuju Ježíše. Tak takhle se mám. Takhle se můžu mít. Akorát se nabízí otázka: Tohle fakt chcu? A co to vlastně znamená?

Jsou to dvě věci. Zapřít sebe a nést kříž. Něčeho se zřeknout a něco naopak přijmout. Zapři sám sebe. Prosím pozor, tady nejde o sebedůvěru a sebeponižování a to, že mám sám na sebe kašlat. Zapři sám sebe znamená, že s sebou neseš věci, které nemusíš. Jsou věci, ze kterých se můžeš vyvléknout, osvobodit se...od sebe samého. Třeba právě od toho, jak strašně se o sebe bojíš, jak moc koukáš na to, co si o Tobě myslí druzí, jak moc se chceš zajistit, ať už penězma nebo postavením a vlastní důležitostí. Tohle nepotřebuješ. Tohle s sebou táhneš zbytečně. To můžeš nechat být. V TOMHLE zapři sám sebe. Protože k tomu pořád tak nějak tíhneme.

A nes každého dne svůj kříž. A jsou věci, většinou nepříjemné, ze kterých se vyvázat nemáš nebo nemůžeš a ve kterých toho Ježíše Krista můžeš doopravdy následovat. Nes každého dne svůj kříž. Nemoc, na kterou nesjou

léky, nemoc toho, kterého mám rád, bolest ze ztráty blízkého, bolest z toho, kde jsem já ublížil, starost o toho, kdo mě doopravdy potřebuje, pocit vlastní omezenosti a smrtelnosti.

Křesťanská víra není lék na všechny bolesti. I když bych to docela bral. Ke křesťanské víře patří kříž. Stejně jako patří ke Kristu. Víra, která chce z života brát jen to příjemné a lehké, jen to, v čem je tak dobře, to není víra v Ježíše Krista. (viz. Petr – jdi mi z cesty, satane)

To nezní moc povzbudivě, co? K čemu je taková víra? Když nedokáže změnit život v procházku rájem? Proč teda mám věřit?

A Ježíš na to odpoví další hádankou: Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne, zachrání jej. Tady si prý Ježíš vypůjčil moudrost z válečnictví. Že totiž ten, kdo v boji kouká jenom na svoje bezpečí a radši z něj co nejdřív utíká, nastaví nepříteli záda a zemře. Ale ten, kdo bojuje, kdo je ochoten ten život ztratit, ten ho získá. Protože když bojuješ, můžeš vyhrát. A Ježíš říká, že je to stejné i v životě. Dokud koukáš jenom sám na sebe a na to, jak se mít dobře a hezky a ten život užívat jenom v tom příjemném a před tím těžkým utéci, nakonec zjistíš, že ten skutečný život ti utekl. Že jsi ho ztratil. Ale pokud svůj život jakoby ztrácíš staráním se o druhého a nesením kříže, nacházíš skutečný život. Nacházíš svoji duši. (děti – kříž, starosti, bolest, námaha – skutečný život). Jaký prospěch má člověk, který získá celý svět, ale sám sebe ztratí nebo zmaří? Je to stejná moudrost, kterou nám říkají pohádky. To nejcennější, co jsi od Boha dostal, svoji duši, svůj život, to nesmíš za nic na světě prodat. Ani za štěstí, ani za bezpečí a už vůbec ne za pytel zlata. I když ti jako v těch pohádkách bude čert nabízet cokoli, celý svět. Tvoje duše, tvůj skutečný život má nekonečně větší cenu. Tak se ho nezříkej kvůli tomu, co za to nestojí.

I když k tomu skutečnému životu patří kříž, i když to bolí. Snad v tomhle můžeme a máme Ježíši důvěřovat. A nestydět se za něj. Za toho krále, jehož koruna byla tady na světě jenom ta trnová a všichni jeho poddaní se na něj vykašlali.

Já vím, že to nejsou zrovna příjemná a sladká slova. A že k tomu navíc patří dát si tu práci a hledat, čeho se mám zříci a čeho ne. Co je to k zapření a co je tím křížem. A každý den na modlitbách s Pánem Bohem zkoumat, zda jsem si ty dvě věci náhodou neprohodil.

Ale nebojte se, tohle není všechno a tohle není konec. I Ježíš říkal svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit. A třetího dne vzkříšen. Nečekejme vzkříšení až jenom na konci, jenom až po té poslední smrti. Smíme věřit, že vzkříšení a nový začátek patří i ke každému jednomu kříži, kterého se nemáme vzdát.

Amen